

Cartes

L'alcaldesa de Tossa respon a Tomàs Soler

Gisela Saladich i Parés. Alcaldessa i veïna. Tossa de Mar.

Benvolgut Tomàs. En primer lloc, agrair el to positiu de la teva carta publicada en aquest diari, fa uns dies, amb el títol: "Tossa, paradís fiscal?". En moments difícils, totes les idees són bones.

Com ja sabràs, l'Ajuntament ha aprovat el 3r Pla de Sanejament, pots consultar-ho a la pàgina web. La proposta municipal preveu diferents mesures per corregir el ?desequilibri pressupostari (fa molts anys que gastem més del que ingresem). La mesura més cridanera és la previsió d'augmentar, per a l'any 2012, el tipus de l'IBI en un 54%, però hi ha més mesures que ja hem començat a aplicar.

Hem previst reduir les despeses de capítol I i II en un 11% per al 2012.

Els serveis tècnics fa un mes que treballen en l'actualització del padró de guals, respecte del qual tenim la mateixa impressió que tu: n'hi ha molts que no tributen.

La primera setmana d'agost començarà un treball de camp (recorrerem tots els carrers de Tossa "passant el rasclat") per tal d'actualitzar els padrons d'obertures, ocupació de via pública, tendals, rètols, etc.

El dia 20 de juliol, el DOGC publicava la modificació del Pla d'Ordenació Urbanística de Tossa de Mar, que ens obligarà a adequar, si escau, l'impost de bens immobles. Aquest treball l'hem fet arran de l'aprovació del Pla d'Ordenació del 2006 i no tenim constància que hi hagi finques urbanes que no tributen. No obstant això, farem un repàs en profunditat dels padrons.

Estem estudiant el patrimoni municipal, la seva situació jurídica i les possibilitats reals d'activar-lo per aconseguir ingressos.

Hem començat a valorar els costos dels serveis que presta l'Ajuntament, i plantejarem corregir els que resultin deficitaris.

Hem simplificat els tràmits administratius amb l'ordenança reguladora de la comunicació prèvia en matèria d'obres, cosa que significarà una reducció de costos (diners i temps) en la tramitació de les anomenades obres menors.

Hem aprovat el reglament que regularà l'accés dels ciutadans a la tramitació electrònica.

L'aprovació del Pla de Sanejament (tècnicament, reobertura del vigent, que reobria l'inicial del 2006) permetrà recórrer al finançament extern i posar al dia la cartera de factures pendents de pagament. Això permetrà pagar en els terminis acordats amb els proveïdors i posar en marxa una central de compres que redueixi el capítol II. De l'èxit d'aquestes mesures en dependrà l'augment que haurem d'aplicar als impostos de 2012, i l'IBI que és el principal i més universal. Tots plegats hem d'assumir la realitat: fa uns quants anys que vivim per sobre de les nostres possibilitats reals, estirant més el braç que la màniga. Com més aviat assumim plenament que gastem massa, que cal retallar coses que a primera vista ens poden semblar impossibles de retallar, abans començarem a sortir del pou.

Com ja saps, tenim un marge de maniobra reduït, són molt pocs els recursos i les capacitats d'intervenció a l'abast municipal. El repte és gran, però confiem estar a l'alçada de les circumstàncies.

Gràcies per la teva aportació.

El valor del paisatge

Carlos Juvanteny Rosquellas. SANT HILARI SACALM.

La crisi del ciment i l'asfalt fa que els grans capitals fixin la seva atenció en altres àmbits susceptibles de produir guanys econòmics. Un d'aquests sectors és el de les energies renovables, que permet gaudir de bona reputació i facilita el consens i la legitimitat de grans projectes, a Catalunya principalment amb l'energia eòlica. Alguns grups de pensament ecologista arrelat en la mentalitat industrial celebren aquesta tendència del capital i creuen, ingènuament, que amb aquestes inversions es pot desactivar l'amenaça nuclear. Però ara i en altres èpoques la bellesa dels paratges no és aquest detall sense importància que el progrés vol liquidar sense

contemplacions. El paisatge és un revelador dels nostres comportaments, l'índex de l'estat de salut espiritual i social dels éssers humans. La gent que estimem el país per sobre dels diners hem de tenir present el que deia Ruskin fa dos segles: "Una nació no és digna de la terra i del paisatge que ha merescut si mitjançant tots els seus actes i les seves arts no fa que esdivinguin més bells per als seu fills". Per aquesta raó cal lluitar contra els grans parcs eòlics fets a mida dels interessos especulatius (felicitats a la gent de l'Empordà per haver aturat el vandalisme eòlic que promou el govern) i cal oposar-se a l'avanç de la MAT i tants projectes de nul·la utilitat pública.

Soci del Girona FC indignat

Pau Rodríguez. SALT

Sóc soci del Girona des de l'any 2008, amb el numero 2.584, i com a soci i seguidor no entenc com pot ser que el pròxim dia 8 d'agost ens disputem les semifinals de la copa Catalunya contra el FC Barcelona al nou estadi de Tarragona i ni una sola penya del Girona o el mateix club es digni a fer ni un sol autobús (encara que sigui a un preu elevat, i no com els "xollos" de la temporada passada). D'acord que cau en dia feiner i l'endemà la gent ha de treballar, però no oblidem que estem a l'agost i molta gent està de vacances. I agafar el cotxe i fotre's 600 km en menys de 24 h és un ?veritable pal. He vist que altres penyes d'altres equips com el FC Barcelona sí que fan autobús i per això espero que encara alguna penya o el club s'ho puguin rumiar i anunciar-ho durant els propers dies.

Parada i fonda

M. Teresa Prat. banyoles.

Welcome, bienvenu, benvenuto, willkommen,É benvinguts! D'aquí a poc més d'una setmana arribaran a Girona 7.500 turistes molt especials. Són joves provinents d'Alemanya, Canadà, Colòmbia, França, Itàlia, Pakistan i d'altres deu països més que faran parada i fonda a casa nostra de camí cap a Madrid, a la jornada mundial de la joventut. S'allotjaran en pavellons, escoles i cases particulars on se'ls oferirà menjar i llit. Ja ho veieu, no són turistes convencionals; no contribuiran a augmentar el percentatge d'ocupació als nostres establiments hotelers, ni reportaran grans beneficis econòmics amb la seva estada. Vénen a fer un altre tipus de turisme: el peregrinatge. Són, per tant, peregrins, estrangers desconeguts de pas en un viatge de devoció per trobar-se amb el Sant Pare. A la seva motxilla, poca cosa hi porten, però tant se val perquè el més important és el que porten al seu cor: les ganes de renovar un món i una societat en crisi per mitjà del missatge de l'Evangeli. Siguem acollidors, fem de casa nostra aquella petita cova de Betlem i rebrem molt més del que hem donat. Benvinguts a "casa vostra"!

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/08/03/cartes/505617.html?utm_source=rss